

Valitus seurakunnan kirkkoherrasta ja nuorisotyönohjaajista

(Asiakirjat ovat osittain salassa pidettäviä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999 vp.) 24 §:n 1 momentin 32 kohdan nojalla)

Valittaja on toimittanut tuomiokapituliin valituksen, joka koskee seurakunnan kirkkoherran ja kahden nuorisotyönohjaajan toimintaa. Valittajan mukaan seurakunta on muun muassa päättänyt erottamaan hänet isostoiminnasta ilman perusteluja. Valittaja on selostanut taustaansa, tapahtumien kulkua ja elämäntilannettaan ja katsonut, ettei hän ole tullut seurakunnassa kuulluksi.

Tuomiokapitulin tehtävänä on kirkkolain 4 luvun 6 §:n mukaan valvoa seurakuntien ja seurakuntayhtymien toimintaa, hallintoa ja viranhaltijoiden ja työntekijöiden sekä muun papiston tehtävien hoitoa. Tuomiokapituli keskittyy ratkaisuihinsa sen vuoksi arvioimaan viranhaltijoiden toimintaa valituksen kohteena olevissa tapahtumissa.

Tuomiokapituli pitää selvänä, että valituksen kohteena olevat tapahtumat ja ristiriidat seurakuntayhteisössä ovat herättäneet voimakkaita tunteita ja pettymyksen kokemuksia. Tilanne on ollut vaikea ja ikävä kaikille asianosaisille ja näin ollen valittajan toive asioiden selvittämisestä on ymmärrettävä. Valittajan esiin nostamista kysymyksistä on keskusteltu useaan otteeseen valittajan, hänen vanhempansa, nuorisotyönohjaajien, kirkkoherran sekä muiden asianmukaisten tahojen kanssa.

Tuomiokapituli toteaa, että seurakunnan työntekijöillä on ollut perusteltu syy arvioida, minkä seikkojen kohdalla on otettava huomioon myös muiden nuorten yksityisyyden suoja ja keskustelujen luottamuksellisuus. Kirkkoherran antaman selvityksen perusteella on ilmeistä, että asiaa on pyritty selvittämään valittajan kanssa niin laajasti, kuin se olosuhteet huomioon ottaen on ollut mahdollista, ja erilaisia keskusteluja ja tapaamisia on ollut monia.

Myös isospaikkojen jako on asia, joka kuuluu seurakunnan työntekijöiden toimivaltaan, eikä isoskoulutuksen käyneillä nuorilla ole subjektiivista oikeutta päästä isoseksi rippikoululeirille. Kirkkoherran vastineessa on todettu, että hakuprosessi vastaa työnhakuprosessia, jossa on otettu huomioon nuorten hakemukset, soveltuvuus ja rippikoulujen kokonaisuus. Valintakriteereitä voidaan pitää perusteltuina.

On selvää, että valittaja on kokenut isospaikan saamatta jäämisen ja koko asiaan liittyvän prosessin raskaana. Asiassa esitetyn selvityksen perusteella voidaan kuitenkin katsoa, että asiaa on käsitelty perusteellisesti sekä seurakunnan työntekijöiden että muiden asianmukaisten tahojen kanssa ja tukemana. Asian käsittelyssä on pyritty johdonmukaisesti huolehtimaan kaikkien seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten henkisesti ja fyysisesti turvallisuudesta ympäristöstä sekä tukemaan valittajaa. Seurakunnan työntekijät ovat toimineet asiassa virkavastuulla ja käyttäneet asiassa asianmukaista harkintaa. Tuomiokapituli toteaa, että kirkkoherran ja nuorisotyöntekijöiden menettely ei ole ollut lainvastaista. Kantelu ei näin ollen anna aihetta toimenpiteisiin.